

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoP/73/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712202802
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6712202802.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: M. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, so sídlom 960 09 Zvolen, J. Jiskru 249/6, dieťa rodičov: Z. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX R., D. č. XXX/XX, a: O. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX N. U. č. XX, o zníženie výživného, o odvolaní otca dieťaťa zo dňa 10. 08. 2012 proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 7P/56/2012-90 zo dňa 09. 07. 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh otca na zníženie výživného. Zároveň rozhodol, že ani jeden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že návrhu otca na zníženie výživného nie je možné vyhovieť. Pri svojom rozhodovaní sa zaoberal skúmaním, či došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu pôvodne určeného výživného. Naposledy bolo výživné určené rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 5P/630/2005-29 zo dňa 30. 11. 2005, kedy bol otec zaviazaný prispievať na výživu maloletého výživným v sume 2 500,-Sk (82,98 eura). V tom čase otec zarábala 724,82 eura mesačne, matka zarábala 477,22 eura mesačne a obidvaja rodičia mali vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom. V súčasnosti otec vykonáva funkciu starostu, kde zarába 631 eur brutto mesačne, matka zarába 698,56 eura mesačne. Rodičia majú naďalej vyživovaciu povinnosť k dvom deťom, hoci dcéra je už plnoletá, ale študuje a nie je zárobkovo činná. Od určenia výživného v roku 2005 podstatne vzrástli životné náklady ako aj výdavky na maloletého M., ktorý je starší, zvýšili sa výdavky spojené so štúdiom a jeho záľubami. Na druhej strane otcov príjem síce poklesol, ale nie v takej výške, aby to odôvodňovalo zmenu resp. zníženie výživného. Súd zohľadnil tiež tú skutočnosť, že býva a pracuje v tej istej obci, v dôsledku čoho mu odpadli výdavky spojené s dochádzkou do zamestnania. Nie je v záujme maloletého syna, aby súd pri takom príjme, ktorý dosahuje otec z výkonu svojej funkcie, znížil výživné na 30 eur mesačne.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Uviedol, že okresný súd nevzal do úvahy v plnom rozsahu jeho preukázané výdavky a vychádzal z jeho hrubého príjmu v sume 636 eur mesačne. Jeho mesačné náklady sú 308,04 eura. Okresný súd opomenul zohľadniť, že si plní vyživovaciu povinnosť ešte aj voči dcére v sume 120 eur, ktorá je dospelá, ale pokračuje v štúdiu na vysokej škole. Jeho čistý mesačný príjem predstavuje 420 eur. Výživné na maloletého M. žiadal primerane znížiť.

Matka maloletého dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že so znížením výživného na maloletého nesúhlasí. Pokiaľ otec uviedol, že si plní vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére v sume 120 eur mesačne, k tomu uviedla, že otec si túto vyživovaciu povinnosť neplní od marca 2012. Otec má zameškané výživné v sume 720 eur na plnoletú dcéru a v sume 160 eur na maloletého M.. Okrem vyživovacej povinnosti otec nemá s deťmi žiadne starosti a venuje im minimálny čas. Počas letných prázdnin strávil s maloletým synom len 4 dni. Počas školského roka so synom nerieši žiadne školské povinnosti ani voľnočasové aktivity. Rozsudok okresného súdu považovala za správny.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť, lebo zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec prejednal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 2 písm. a/ OSP a v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 OSP bez nariadenia pojednávania rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil z týchto dôvodov.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku prvostupňového súdu (ust. § 219 ods. 2 OSP). V súdnej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by sponchýbňovali správnosť rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorom súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie o veci. Dôvody, pre ktoré tak urobil, správne a podrobne rozobral v odôvodnení rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje. Odvolací súd navyše záverom dodáva, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti na maloletého M. rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 5P/630/2005-29 zo dňa 30. 11. 2005 síce došlo k poklesu mesačného príjmu otca zo sumy 724,82 eura na sumu 631 eur brutto, avšak okrem toho, že mu odpadli výdavky spojené s dochádzkou do zamestnania, ako konštatoval okresný súd, znížili sa aj jeho výdavky spojené s platením stavebné sporenia a hypotekárneho úveru. Pri predchádzajúcej úprave výživného totiž platil otec stavebné sporenie v sume 5 000,-Sk (165,97 eura) a hypotekárny úver v sume 1 617,- Sk (53,67 eura), toho času platí na stavebné sporenie spolu sumu 141,24 eura mesačne a spláca hypotekárny úver v sume 18,51 eura mesačne. Okrem toho súd prihliadol k tomu, že z dôvodu skončenia pracovného pomeru dohodou so zamestnávateľom SPP - distribúcia, a.s. bolo otcovi v mesiaci jún 2011 vyplatené odstupné v sume 4 455,47 eura ako aj bonus po skončení pracovného pomeru (odstupné nad ZP) v sume 19 916,40 eura (č.l. 42, 86 spisu). Na pojednávaní pred prvostupňovým súdom otec vypovedal, že odstupné použil na čiastočné splatenie hypotekárneho úveru; z listinného dôkazu na č.l. 54 spisu vyplýva, že otec zaplatil mimoriadnu splátku úveru v sume 12 000 eur. Z vyplateného odstupného tak otcovi malo ešte zostať 12 371,87 eura. Aj keď súd zobral do úvahy, že časť uvedenej sumy mohol otec spotrebovať na preklopenie obdobia počas ktorého bol nezamestnaný, na uvedené odstupné však musel pri rozhodovaní o jeho návrhu na zníženie výživného na maloletého M. prihliadnuť. Potom vzhľadom k uvedenému ako aj pravidelnému mesačnému príjmu otca, ktorý má za výkon funkcie starostu, možno konštatovať, že u otca nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného na maloleté dieťa. Záverom súd dodáva, že platenie výživného na plnoletú dcéru v sume 120 eur mesačne tak, ako otec tvrdil, nepreukázal. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.